

זהו הכריש שתקף

תיירת היהודיה מגרמניה הותקפה על ידי כריש בקירבת מקום הצליחה להיחלץ ממלתעותיו אחרי שנאבקה עמו כחצי שעה. איכטילוג (חוקר דגה) מהוואי ששה באילת

בעת תקיפת התיירת ובדק את הכריש, הישווה את שיניו עם סימני הנשיכות בגופה של הנתקפת. הוא הגיע למסקנה כי זהו ככל הנראה הכריש שתקף את ביאטריס. הכריש נתפס אחרי שהסתכן ברשתות דייגים שהיו פרושות במים ממזרח למלון מלכת'שבא. אורכו הגיע לשני מטרים והוא נלקח לבדיקה זיאלוגית באוניברסיטה העברית בירושלים.

המקת והסתובבתי כדי לחתור בידי הפי צועות לחוף. רציתי להתקרב לחוף מה שיותר מהר. ידעתי שאיני יכולה לסמוך על איש. רק על עצמי. ואז הבחנתי שר הכריש תקף אותי שוב. הוא הסתער עלי ללא הפסק. כשהוא נועץ בכל פעם את מלתעותיו באבר אחר בגופי. הוא בא אלי מכל הכיוונים. פעם הוא הסתער מר אחר ופעם מהצד. פעם הוא נאבק איתי רק למשך שניות חטופות ופעם השתהה כדי לנעוץ בי את שיניו למשך דקות שלישות. עד שהייתי מצליחה להשתחרר ממנו. אבל אף לא פעם אחת. אחרי שהצליח לתקוע בי את שיניו, הוא לא הירפה מרי צונו. תמיד הייתי צריכה לחלץ את עצמי משיניו תוך מאבק.

האשה. לא האמנתי למראה עיני. לא קיוויתי תי שהפעם הם ימשו אותי מהמים. אבל אחד מהם אמר לי לעלות אל הסירה. "אמרתי להם שלא נשאר בי כוח להתרומם בכוחות עצמי. הגפתי את זרועותי והרימו אותי אל הסירה. הכריש לא הירפה. הוא המשיך לישוט מסביב לסירה ושני הגברים חבטו בו במשוטים כדי ל"הרחיקו. אחר-כך, התייאש הכריש כנראה והם החלו לחתור במהירות אל החוף. הייתי כל הזמן בהכרה למרות שכל גופי היה מלא נשיכות. אחר-כך סיפרו לי ש"ספרו יותר מ-600 סימנים וקרעים שנגרמו בבשרי משיני הכריש.

"הובילו אותי אל החוף. אנשים הרימו אותי ונשאו אותי על כפיים לתוך סנדר. אחרי 300 מטר של נסיעה עצר הסנדר ואז העבירו אותי אל אמבולנס שהועק למקום. נלקחתי לבית-החולים באילת. הכניסו אותי לחדר העזרה הראשונה ו"כיסו אותי בשמיכות. הייתי קפואת מקור. אחרי שאיבדתי כל כך הרבה דם. תוך זמן קצר האדמו השמיכות מדם. אבל איש לא טיפל בי. אנשים התקצו סביבי והתרינו בי.

"אמרתי להם למהר. כסטודנטית לרפואה ידעתי שעליהם לפעול מיד. נתתי להם הוראות מה לעשות. ידעתי שכל רגע ש"עובר מסכן את כלי-הדם שלי שנפגעו ואת העצבים שנקרעו. אבל הם לא עשו דבר. הם אמרו שהרופא כבר בדרך. אני זוכרת שהיה שם שיעון הסתכלתי ביאוש אל ה"מחוגים שלו שהתקדמו מבלי שאיש יעשה משהו. האנשים רק עמדו שם ועישנו בלי סוף ואני חשבת שעכשיו. עם כל הפצי"עים הפתוחים. אני בטח אמות מויהום.

"אחר-כך במקום לטפל בי התחילו לשאול אותי כל מיני פרטים ולמלא טפ"סים. חקרו אותי על אודות הורי ומקום מגורי. אמרתי להם שאני מרגישה רע ו"שאני זקוקה באופן דחוף לעזרה. אבל הם הרגיעו אותי שהרופא יגיע מיד. הרופא הגיע שעה אחרי שהביאו אותי אל בית"החולים. לקחו אותי קודם כל לחדר צילור"מיהרנטגו. הייתי צריכה לפשוט אם את איברי הפגועים. אז איבדתי את ההכרה. אני לא יודעת אם זה היה מאיבודים או מוריקה שהוריקו לי."

קשה היה להאמין שביאטריס, במצבה אחרי הקרב עם הכריש, אומנם תחיה. היא הייתה שטועה לגורמים. הכריש ריטש

את רקמות גפיה. קרע גידים ועצבים. ביתר את כלייהדם. היא איבדה כמות כה גדולה של דם. שתחילה נראה היה לרופ"אים שאין עוד כל תיקווה לחייה.

אבל אחרי הניתוח הראשוני באילת, ש"נמשך כשבע שעות, הוטסה ביאטריס לתל"השומר. כאן קטעו את כף ידה השמאלית. אחרי 15 יום היא הוטסה חזרה למינכן, להמשך הטיפול הרפואי.

הפקרה לסכנות

הצפויות בים

חייה של ביאטריס ניצלו, אבל היא המיפגש עם הכריש בחוף אילת.

היא מוגבלת בתנועתיה. היא נאלצת להסתייע בעזרה כדי להתלבש וכדי ל"אכול. גופה מכוסה כולו בצלקות וסכנה נשקפת גם לזרועה הימנית. אותה למדה לתפעל, אחרי שקודם לפציעתה הייתה שמאלית. בבדיקות שנערכו בגרמניה נקב"עו לה 70 אהווי נכות.

למרות זאת, בכוח-רצון בלתי רגיל, ממשיכה ביאטריס בלימודי-הרפואה שלה. משלימה עתה את שנת-הלימודים השלי"שית שלה. לשחות טרם חזרה. גם את הסרט מלתעות טרם ראתה. היא גם לא תראה אותו. "לא קראתי את הספר", היא אומרת. "אבל קראתי מאמרים על הספר והסרט. אינני חושבת שאהיה מסוגלת לעמוד בשוק הזה שוב. הסיוטים אינם מפסיקים לרדוף אחרי. אני מתעוררת בלילות בצעקות כשאני מכוסה זיעה קרה."

באמצעות עורך-הדין ג'ד כספי, הגישה ביאטריס תביעת-דיוקין נגד עיריית-אילת ונגד ממשלת-ישראל, בהן היא רואה את האחראים לנכותה. העירייה אחראית, ל"דברי התביעה, על שלא נקטה באמצעים כדי להזהיר את המתרחצים בחוף אילת מסכנת הכרישים ולא דאגה לצידור-הגנה מתאים שימנע חדירת כרישים לחוף"הרחצה. הממשלה מופיעה גם היא כצד נתבע, מאחר שמשרד-הפנים הוא הממונה על חוק הסדרת מקומות-הרחצה. מהע"י ריה והממשלה גם יחד תבעה ביאטריס פיצויים בסך של 800 אלף ל"י, צמודים לערך המארק הגרמני, סכום המגיע כיום למיליון ל"י. אולם בדומה לפרנסי העירייה אמיטי ב"התשובה לכך נמצאה ימים מיספר אחרי שהותקפה. כריש מסוג מקו, שהיא מישי"חת כרישים טורפים אכזרית. נלכד באחת מרשתות-הדיג במיזרח אילת. בדיקת ש"י ניו והשוואתן לסימני הנשיכות בגופה של ביאטריס העלו כי סביר להניח שזהו ה"כריש שתקף אותה. הוא היה כריש בגודל בינוני, באורך של שני מטרים, קטן ב"הרבה מהכריש באורך שבעה המטרים. ממישפת הכרישים הלבנים, הממלא את התפקיד הראשי בסרט מלתעות.

פלורידה, בה מתרחשת העלילה הספרותית של מלתעות, כך גם פרנסי העיר אילת אינם מעוניינים להוציא לעירם שם מקום מועד לכרישים. בכתב-ההגנה שהגישה עיריית אילת בבית-המישפט בבאר-שבע, מוכחש כל פרט וסעיף בתביעתה של ביאטריס. העירייה מכהישה כי היא הותק"פה על ידי כריש בחוף אילת, מוכחשים הנזקים שנגרמו לה ולחילופין טענה הע"י ריה כי ביאטריס, "קיבלה על עצמה סיכון בהפקירה את עצמה לסכנות הצפויות ב"ים", כמו כל מתרחץ אחר בחוף אילת.

הבירור המישפטי שיתנהל סביב תביע"הה של ביאטריס בבית-המישפט בבאר"שבע, עשוי להתפתח לפרשה מרחקת לא פחות מזה המוצגת בסרט מלתעות. שכן, בנוסף לוויכוח המישפטי על מידת אחריו"חה של העירייה למתרחצים בחופה, עשוי אולם בית-המישפט לשמש במה לסימפוזיון בנושא הכרישים. פרקליטיה של ביאטריס השקיעו כל מאמץ כדי לדלות כל מידע מצוי על כרישים. ירון אלחנני, מתמחה במשרדו של רם כספי שעשה את עבודת המחקר בנושא, התכתב לצורך זה עם אגודות מיוחדות למילחמה בכרישים ה"פועלות בדרום-אפריקה ובאוסטרליה. ביא"טריס ופרקליטיה ינסו להוכיח כי חוף אילת מועד לחדירת כרישים המצויים ב"שפע באזור יב"סוף. עיריית אילת ו"הממשלה ינסו לטעון כי סבירות ההיתק"לות בכרישים בחוף אילת אינה נוספת מזה שבחוף שרתון בתל-אביב או חוף אכדיה בהרצליה.

איך הצליחה ביאטריס בכל זאת להיחלץ ממלתעות הכריש?

התשובה לכך נמצאה ימים מיספר אחרי שהותקפה. כריש מסוג מקו, שהיא מישי"חת כרישים טורפים אכזרית. נלכד באחת מרשתות-הדיג במיזרח אילת. בדיקת ש"י ניו והשוואתן לסימני הנשיכות בגופה של ביאטריס העלו כי סביר להניח שזהו ה"כריש שתקף אותה. הוא היה כריש בגודל בינוני, באורך של שני מטרים, קטן ב"הרבה מהכריש באורך שבעה המטרים. ממישפת הכרישים הלבנים, הממלא את התפקיד הראשי בסרט מלתעות.

התמודדות עם כריש מסוג זה ובגודל כזה ודאי שאינה מסוג החוויות הנעימות. אבל מימדיו של כריש זה יש בהם כדי להסביר כיצד, באומץ-לב גדיר ובתושיה בלתי רגילה, הצליחה ביאטריס לחלץ את עצמה, בשן ועין. ממתעותיו.

„נותרה לי דקה לנשימה...“

אני זוכרת שבאחת הפעמים, כאשר הצלחתי להדוף את הכריש מעלי, הרגשתי את מריהם מכסים עלי. במוחי עברה אז המחשבה: הנה אני נועלת את סיפור חיי. הניסיון המעט שהיה לי ב"רפואה לימד אותי שנתורו לי עוד דקה או שתיים לנשימה. ואז לפתע ראיתי מול עיני את הסירה שקודם התחמקה ממני. עשיו היו עליה רק שני הגברים, ללא